

Preporučeni načini preklapanja operatora

- ❖ Osim navedenih ograničenja, pravila jezika ne nameću bilo koja druga, pa stoga:
  - preklopljeni operator može imati bilo kakve efekte i bilo kakvo značenje; na primer, operator dodele `=` uopšte ne mora raditi dodelu kopiranjem, ili operator `+` uopšte ne mora raditi sabiranje (šta god to značilo za dati tip)
  - preklapanje jednog operatora ne znači implicitno i preklapanje nekog drugog, blisko povezanog operatora; na primer, ako je za klasu preklopljen operator `==`, nije implicitno preklopljen i operator `!=`, ili, ako je za klasu preklopljen operator `<`, nije implicitno preklopljen i operator `>` i slično
  - veze koje postoje za ugrađene operatore ne moraju biti takve i za preklopljene operatore; na primer, za ugrađene operatore `+`, `=` i `+=` važi odgovarajuća sprega, koja uopšte ne mora da važi za preklopljene operatore (da $a+=b$ ima efekat kao $a=a+b$)
  - preklopljeni operatori mogu da vraćaju bilo koji tip, pa i tip *void*, iako ugrađeni operatori vraćaju odgovarajuće tipove; na primer, ugrađeni operator dodele vraća lvrednost koja upućuje na levi operand, dok preklopljeni operator dodele može vratiti bilo koji tip i bilo kakvu vrednost

Preporučeni načini preklapanja operatora

- ❖ Međutim, preklopljene operatore treba praviti tako da imaju očekivano značenje i efekte, kao i da njihova upotreba što više liči na upotrebu ugrađenih operatora, jer to i jeste osnovna motivacija i namera celog koncepta preklapanja operatora - da se korisnički definitisani tipovi mogu upotrebljavati na isti način kao i ugrađeni tipovi, pa i u izrazima
- ❖ Prvo, preklopljeni operatori treba da imaju očekivane, logične efekte; na primer, operator dodele = treba da radi dodelu kopiranjem ili premeštanjem, a operator + (ako je definisan) treba da radi sabiranje (šta god to značilo za dati tip)